CHƯƠNG 2200

Trận Máu Sinh Hồn

Trước khi bế quan, Hạ Nhân sai gọi Thiên Trúc và Trịnh Hồng Lộc đến.

“Công tử!” Hai người cùng bước lên hành lễ với Hạ Nhân.

Hạ Nhân ngồi trên bồ đoàn trong đại điện, bĩu môi nói: “Ngồi xuống rồi nói!”

Hai cô gái cũng ngồi xuống trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân nhìn Thiên Trúc trước, nói: “Thật ra chính ta cũng không biết vì sao, nhưng trong cơ thể ta cũng sinh ra huyết khiếu!”

“Hả?” Thiên Trúc hơi sững người, miệng há to.

Hạ Nhân nói tiếp: “Vậy nên ta cũng có thể tu luyện pháp môn của Vu tộc các ngươi. Pháp môn của Vu tộc tu luyện thế nào?”

“Có công pháp và thần thông gì không?”

“Nếu có thì truyền cho ta một phần!”

Thiên Trúc lắc đầu: “Công tử, Vu tộc chúng ta không có công pháp hay thần thông gì cả!”

“Vu tộc chúng ta không có thần niệm, không thể điều khiển quy tắc đạo pháp!”

“Cho dù có công pháp và thần thông thì cũng không cách nào tu luyện được!”

Không có thần niệm, không có đạo pháp thì làm sao thúc động thần thông? Dù sao thần thông cấp cao trong Thần giới đều không gì khác ngoài việc dùng đạo pháp để thúc động.

“Thứ chúng ta tu luyện chủ yếu có hai loại, một là Luyện Huyết pháp, hai là Bàn Huyết pháp!” Thiên Trúc thành thật trả lời.

Hạ Nhân lập tức tò mò hỏi: “Luyện Huyết pháp thì ta biết sơ sơ, vậy Bàn Huyết pháp là gì?”

Thiên Trúc nói: “Thật ra nó cũng tương tự như công pháp và thần thông của tu sĩ Huyền Môn các ngươi!”

“Cái gọi là Luyện Huyết pháp chính là luyện hóa khí huyết bổ sung từ bên ngoài, sau đó dung nhập vào bản thân, khiến bản thân mạnh lên, tương đương với công pháp của Huyền Môn!”

“Bàn Huyết pháp là khống chế máu trong cơ thể vận chuyển theo một lộ tuyến nhất định. Máu càng nhiều thì sức mạnh càng lớn!”

“Ví dụ như khi ta xuất quyền, ta sẽ sớm vận chuyển tinh huyết và tinh khí của mình đến cánh tay và nắm đấm. Như vậy, một quyền đánh ra mới có uy lực rung chuyển trời đất!”

“Khi phòng ngự cũng tương tự, trong nháy mắt vận chuyển khí huyết đến vị trí cần phòng ngự thì có thể hóa giải công kích của đối phương!”

Nghe nàng nói vậy, Hạ Nhân đã hiểu, bèn nói: “Thật ra đều giống nhau, chẳng qua tên gọi khác nhau mà thôi, khác đường nhưng cùng đích!”

“Đưa Luyện Huyết pháp và Bàn Huyết pháp của bộ lạc các ngươi cho ta xem!”

“Vâng, công tử!” Thiên Trúc lấy ra hai cuộn da.

Vu tộc không có thần niệm, không thể dò xét ngọc giản, tất cả truyền thừa chỉ có thể viết trên cuộn da, hoặc khắc lên xương, hoặc truyền thừa thay đổi giữa các huyết mạch.

Hạ Nhân nhận lấy cuộn da, sau đó đưa cho Thiên Trúc một ít tinh huyết: “Về tu luyện thật tốt đi!”

Ánh mắt Hạ Nhân dừng trên gương mặt Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Công tử... ngài... muốn hỏi nô tỳ chuyện gì?”

Hạ Nhân nói: “Ngươi giống dượng của mình, đều tu đạo pháp hệ không gian. Không giấu gì ngươi, ta cũng...”

“Trên người ngươi có thần thông hệ không gian nào không?”

“Không có!” Trịnh Hồng Lộc cười khổ, nói: “Cô cô bảo đợi ta đạt đến Thần Hoàng cảnh sẽ truyền cho ta vài thần thông hệ không gian mạnh mẽ. Hiện giờ mỗi khi giao chiến với bên ngoài, nô tỳ đều dùng thần thông ngũ tinh thông thường, không phát huy được bao nhiêu tác dụng!”

Hạ Nhân cười cười: “Xem ra dượng và cô cô của ngươi đối xử với ngươi chẳng ra sao cả!”

“Nhưng... công tử, thật sự nô tỳ không lừa ngài!” Trịnh Hồng Lộc tỏ vẻ vô cùng chân thành.

Hạ Nhân gật đầu: “Ta đâu có nói ngươi lừa ta!”

“Tuy ta không có đạo pháp không gian, nhưng cô cô đã cho ta không ít bản nguyên không gian. Ngài xem...”

“Bản nguyên ngũ phẩm, lục phẩm đều có, ta đưa hết cho ngài!”

Hạ Nhân vội xua tay: “Thứ này thì ta không cần!”

Nếu là bản nguyên khác, có lẽ Hạ Nhân còn muốn xem thử.

Nhưng bản nguyên của đại đạo không gian thì hắn không thể nhận. Đó đều là đạo của người khác, Hạ Nhân không muốn tu luyện.

Muốn đạt thành Thần Đế có phong hiệu thì phải có đạo của riêng mình.

“Đây là một môn thần thông ta lĩnh ngộ trước đó, ngươi học thử đi!” Hạ Nhân lấy ra một miếng ngọc giản đưa cho Trịnh Hồng Lộc: “Sau khi tu thành thì giúp ta đánh nhau!”

“Vâng!” Trịnh Hồng Lộc nhận lấy ngọc giản nhìn qua, lập tức biến sắc, nói: “Cái này cái này cái này... Hư Vô Tiễu Sát?”

“Công tử, đây... đây là thần thông Thiên giai sao?”

“Lại còn là thần thông cực phẩm Thiên giai... khè khè khè...”

“Nô tỳ, nô tỳ không xứng...”

“Ngay cả dượng của nô tỳ cũng không có thần thông cấp cao như vậy!”

Trịnh Hồng Lộc nói không sai. Thông thường, Thần Đế có phong hiệu kiếm được thần thông Thiên giai đã là khá lắm rồi, còn thần thông cực phẩm Thiên giai thì phần lớn mọi người đều không có.

“Ừ!” Hạ Nhân gật đầu: “Ngươi cứ ghi nhớ ở đây, sau đó về tu luyện cho tốt. Không được ta cho phép thì không được truyền cho người khác.”

“Vâng!” Trịnh Hồng Lộc gật đầu, sau đó cố ghi nhớ toàn bộ nội dung bên trong rồi trả ngọc giản lại cho Hạ Nhân: “Công tử, nô tỳ thật không biết phải báo đáp thế nào!”

“Nếu công tử không chê, nô tỳ có thể... hầu hạ công tử...”

Nói đến đây, mặt Trịnh Hồng Lộc đỏ bừng.

Trịnh Hồng Lộc lại nói: “Nô tỳ chưa từng hầu hạ bất kỳ nam nhân nào, công tử... nô tỳ... nô tỳ vẫn còn trong sạch!”

Hạ Nhân cười cười: “Ta không chê ngươi, nhưng hiện giờ công tử đây phải bế quan. Chuyện hầu hạ, sau này hãy nói!”

“Vâng!” Trịnh Hồng Lộc hơi chỉnh lại y phục rồi vội vã rời đi.

Thần thông Hư Vô Tiểu Sát này, đến nay Hạ Nhân vẫn chưa luyện thành.

Bởi vì nó quá khó, vừa yêu cầu lĩnh ngộ sâu sắc về đạo pháp không gian, vừa yêu cầu thần lực bản thân đủ mạnh.

Hạ Nhân không đạt tiêu chuẩn ở phương diện nào cả, nhưng hắn tin rằng Trịnh Hồng Lộc hẳn có thể luyện thành.

Sau khi Trịnh Hồng Lộc rời đi, Hạ Nhân cầm cuộn da lên xem.

Xem xong, hắn tiện tay ném cuộn da vào Tụ Bảo Bồn.

Nửa năm sau, cuộn da được sao chép thành hai bản giống hệt nhau. Hạ Nhân lấy bản gốc ra, bản còn lại tiếp tục được cường hóa.

Sau hai năm như vậy, hắn đã cường hóa ra Bàn Huyết pháp cực phẩm và Luyện Huyết pháp cực phẩm.

Tiếp đó, Hạ Nhân nhất tâm đa dụng.

Một bên nuốt tinh huyết, dùng Luyện Huyết pháp tu luyện.

Một bên khác lĩnh ngộ thần thông Sinh Hồn Huyết Kinh do Lý Nguyệt Nhân đưa cho.

Suốt một nghìn năm, Hạ Nhân đã lĩnh ngộ thấu triệt Sinh Hồn Huyết Kinh, đồng thời hiểu được nguyên lý bên trong.

Lại dùng sáu nguyên thời gian, hắn thô sơ dựa theo những thứ trong Sinh Hồn Huyết Kinh, tự sáng tạo ra một trận pháp tứ phẩm, tên là Trận Máu Sinh Hồn.

Đáng tiếc, trận pháp này cực kỳ thô sơ, gần như là trận pháp cấp thấp nhất trong số các trận pháp tứ phẩm.

Tạo nghệ của bản thân Hạ Nhân trên đại đạo huyết chi vốn không cao, mà tạo nghệ trận pháp cũng chẳng cao.

Nếu không tiêu tốn sáu nguyên thời gian thì căn bản không thể tạo ra được.

Nói cách khác, nếu tạo nghệ trên trận pháp và đại đạo huyết chi đủ cao thì e rằng chỉ cần vài trăm năm là hoàn thành.

Nhưng Hạ Nhân đã mất trọn sáu nguyên thời gian, tương đương bảy mươi vạn năm.

Dù nói thế nào đi nữa, cuối cùng hắn cũng đã tạo ra được nó.

Hạ Nhân ném trận đồ Trận Máu Sinh Hồn do mình tạo ra vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Một năm sau, hắn nhận được hai bản trận đồ trận pháp tứ phẩm cực phẩm giống hệt nhau.

Công dụng: Sau khi trận pháp được triển khai, tiêu hao tinh huyết tứ phẩm thì có thể tạo ra hồn lực cấp tứ phẩm!

Sau này, trở ngại trong việc bồi dưỡng Sinh Tra Tử cũng sẽ không còn nữa!

Vì đây là trận pháp do chính mình sáng tạo, tuy đã được Tụ Bảo Bồn cường hóa, Hạ Nhân chỉ cần lĩnh ngộ thêm vài năm là đã nắm rõ cách bố trí trận pháp này trong lòng bàn tay.

Thời gian tiếp theo là bày trận.

CHƯƠNG 2201

Trời vận hành mạnh mẽ

Hạ Nhân lấy trận đồ và nguyên lý bố trận của 【Sinh Hồn Huyết Trận】 vừa mới hoàn thành ra, đưa cho Cố Bạch Bình và Trịnh Hồng Lộc mỗi người một bản.

“Đây là trận pháp tứ phẩm, với hai người các ngươi chắc không khó chứ?”

Trịnh Hồng Lộc và Cố Bạch Bình cẩn thận xem trận pháp một lượt, đều nói rằng không khó.

“Tốt!” Hạ Nhân nói: “Bắt đầu từ hôm nay, hai người các ngươi hãy lĩnh hội đại trận này, sau đó chế tạo trận bàn trên quy mô lớn, càng nhiều càng tốt!”

Nói xong, hắn lại hỏi Trịnh Hồng Lộc: “Lần trước ta đưa cho ngươi môn thần thông không gian kia, ngươi đã lĩnh hội chưa?”

“Vâng vâng vâng……” Trịnh Hồng Lộc vui mừng nói: “Bẩm công tử, nô tỳ đã lĩnh hội xong, cũng đã luyện thành rồi, uy lực rất mạnh!”

“Ồ?” Hạ Nhân nói: “Đi thôi… dẫn ta đi xem!”

Ba người rời khỏi đạo tràng của Hạ Nhân, sau đó bay ra khỏi Đào Sơn, đến một nơi hoang vắng không bóng người.

“Làm đi!” Hạ Nhân chỉ vào một khoảng hư không.

Trịnh Hồng Lộc hít sâu một hơi, sau đó tay phải khẽ chộp về phía trước: “Hư Vô Tiễu Sát… mở…”

Cách đó vạn trượng, một khoảng hư không đột nhiên cong lại biến dạng, rồi giống như bị vặn thành sợi dây thừng, cuộn chặt thành một khối.

Trịnh Hồng Lộc buông tay, hư không nơi đó lại khôi phục nguyên trạng.

“Công tử!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Thật ra lĩnh ngộ của nô tỳ về đạo pháp không gian còn quá yếu, hơn nữa thần lực trên người cũng quá yếu. Hiện giờ thi triển chỉ có thể nén hư không, chưa thể thật sự tiến hành Hư Vô Tiễu Sát!”

“Nếu một ngày nào đó đạo pháp của nô tỳ đại thành, chỉ một đòn sẽ khiến một vùng hư không trực tiếp vỡ nát, tất cả mọi người bên trong đều không thể chạy thoát!”

Vừa rồi thấy Trịnh Hồng Lộc thi triển, Hạ Nhân không cảm nhận được uy lực một cách trực quan, bèn hỏi: “Vậy… đòn này của ngươi hiện giờ mạnh đến mức nào?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Có thể tiêu diệt đối thủ cùng cảnh giới!”

“Cho dù đối đầu với cường giả Thần Hoàng cảnh, cũng có thể kéo đối phương vào vòng xoáy không gian, khiến hắn trong thời gian ngắn không thể rời đi.”

“Có điều cũng chỉ đến thế mà thôi!”

“Hơn nữa, khi thi triển môn thần thông này, lượng tiêu hao cực kỳ lớn!”

“Tốt!” Hạ Nhân vỗ vai Hồng Lộc: “Mau chóng tu luyện, nâng cao tu vi lên. Đợi đến khi ngươi tiến vào Thần Hoàng cảnh, ta sẽ không phải vất vả lên đường nữa!”

“Sắp rồi!” Trịnh Hồng Lộc siết chặt nắm tay, nói: “Công tử cứ yên tâm, sẽ không để người phải đợi quá lâu đâu!”

“Những tu sĩ đại đạo khác phải đạt đến Thần Hoàng cảnh mới có thể mở vòng xoáy không gian, từ đó vượt qua hư không!”

“Nhưng tu sĩ không gian chúng ta thì khác. Ngay từ đầu chúng ta đã tu luyện đại đạo pháp tắc không gian, thật ra không cần đợi đến Thần Hoàng cảnh. Phần lớn mọi người ở tầng mười, tầng mười một hoặc tầng mười hai đỉnh phong của Thần Vương cảnh là đã có thể mở vòng xoáy không gian rồi.”

“Ta cảm thấy chỉ cần cho ta thêm một khoảng thời gian nữa, đến lúc đạt tầng mười, nô tỳ có thể làm được!”

“Ồ?” Hạ Nhân nói: “Còn có chuyện như vậy sao?”

“Có thể!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Nhưng cần phối hợp với một môn thần thông không gian đặc biệt. Hiện giờ nô tỳ vẫn chưa có, nhưng hẳn là có thể mua được!”

Hạ Nhân khẽ nhướng mày: “Thần thông gì, tên là gì?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Tên là 【Thiên Hành Kiện】, một môn thần thông thuộc loại không gian. Công dụng của nó rất hạn hẹp, chỉ những vị Thần Vương sở hữu thần cách không gian mới tu luyện, người khác sẽ không tu luyện, có tu cũng vô dụng!”

Hạ Nhân khinh bỉ nói: “Cô cô của ngươi vậy mà không đưa cho ngươi sao?”

Trịnh Hồng Lộc: “À... có lẽ là vì... vì tu vi của ta chưa đủ, nên cô cô không đưa.”

Hạ Nhân nói: “Keo kiệt thật, chẳng lẽ cô cô ngươi tu luyện đại đạo keo kiệt à?”

“Không phải đâu, cô cô cũng tu luyện đại đạo pháp tắc không gian!” Trịnh Hồng Lộc tránh không nói về cô cô mình, đáp: “Công tử không cần lo lắng, phần lớn người tu luyện đạo pháp không gian đều có loại thần thông này, không khó tìm đâu!”

“Được rồi!” Hạ Nhân nói: “Hai người các ngươi đi nghiên cứu trận pháp đi!”

“À đúng rồi... cầm lấy hồ lô vỏ xanh này!” Hắn lại đưa hồ lô vỏ xanh cho Trịnh Hồng Lộc, nói: “Bên trong có ba người, chính là những người thân thiết chí cốt của công tử đây!”

“Sau này nếu bố trí xong trận pháp, thì để bọn họ nuôi trồng Sinh Tra Tử!”

Tiếp đó, trong thời gian bế quan, Hạ Nhân không cần nghiên cứu trận pháp nữa mà dồn toàn bộ tinh lực vào việc tu luyện.

Chớp mắt, tám mươi hai nguyên hội nữa đã trôi qua.

Tu vi của Hạ Nhân lại tiến thêm một tầng, đột phá đến Thần Quân cảnh tầng bảy.

Đồng thời, thần niệm của hắn cũng luyện đến Thần Quân cảnh tầng sáu, đáng tiếc Sinh Tra Tử đã không còn đủ.

Tu luyện 【Luyện Huyết Pháp】 của Vu tộc đã được cải tiến khiến tu vi luyện thể của hắn cũng đạt đến Thần Quân cảnh tầng một.

Nhưng tinh huyết trên người hắn cũng đã tiêu hao sạch sẽ.

Hạ Nhân không tiếp tục tu luyện nữa mà bước một bước ra ngoài đại điện.

“Công tử...” Nhận thấy động tĩnh bên phía Hạ Nhân, Cố Bạch Bình, Thiên Trúc và Trịnh Hồng Lộc đều bay tới.

“Thế nào rồi?” Hạ Nhân hỏi Trịnh Hồng Lộc: “Chuyện lần trước ta giao cho các ngươi làm đến đâu rồi?”

Trịnh Hồng Lộc chắp tay nói: “Công tử, chúng ta đã bố trí một trăm tòa trận pháp, tất cả đều đặt trong tiểu thế giới của hồ lô vỏ xanh. Hiện giờ do Ô Na Na, Chu Đống và Ân Phán Ưng ba người chăm sóc, Sinh Tra Tử đã bắt đầu sản xuất với số lượng lớn!”

Hạ Nhân hỏi: “Nhưng mà sao?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Nhưng nhà họ Đào không dám tùy tiện bán ra. Số Sinh Tra Tử sản xuất được hiện giờ đều đã bị ta cất giữ!”

Nếu nhà họ Đào dám bán thứ này với số lượng lớn, chắc chắn sẽ có người điều tra.

Một khi tra được nguồn gốc, đến lúc đó rất có thể sẽ trở thành một tai họa.

Có điều không sao, sau này cứ đến những Thần Quốc xa hơn để bán là được.

Hạ Nhân dẫn ba người bước vào thế giới trong hồ lô vỏ xanh.

Trong hồ lô, ba bóng người đang bận rộn.

Thần niệm của Hạ Nhân quét qua một lượt, phát hiện tu vi của Ô Na Na và Chu Đống đều đã đột phá đến Thần Linh cảnh!

Trong đó Ô Na Na ở Thần Linh cảnh tầng một, còn Chu Đống ở tầng hai.

Điều khiến Hạ Nhân kinh ngạc là Ân Phán Ưng lại vượt lên trước, vậy mà đã tu luyện đến Thần Linh cảnh tầng ba.

Đáng tiếc, trong tay lão tử hiện giờ cũng không còn 【Cửu Khiếu Linh Lung】, nếu không mỗi người cho bọn họ một cây cũng tốt.

Ba người nhìn thấy Hạ Nhân đến, vội vàng chắp tay hành lễ.

Hạ Nhân đưa mắt quét qua, nhìn thấy trong không gian này quả nhiên đã bố trí dày đặc hơn trăm tòa 【Sinh Hồn Huyết Trận】. Mỗi đại trận không ngừng ngưng tụ hồn lực, cuối cùng những hồn lực ấy được thu gom, cung cấp cho Sinh Tra Tử đang sinh trưởng.

“Rất tốt!” Hạ Nhân gật đầu: “Đều là đại trận thượng phẩm!”

Bản thân đại trận không khó, chỉ đạt cấp bậc tứ phẩm.

Mà Cố Bạch Bình và Trịnh Hồng Lộc đều đã có tu vi Thần Vương cảnh, bố trí Sinh Hồn Huyết Trận tứ phẩm có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Vì vậy phẩm cấp cao cũng chẳng có gì lạ.

“Ba người các ngươi cứ làm việc trước đi, sau này ta sẽ tự gọi các ngươi!” Hạ Nhân phất tay, rồi lại nhìn Trịnh Hồng Lộc: “Thứ Cửu Khiếu Linh Lung này có mua được không?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Có thể... nhưng rất khó. Những thương hội bình thường không mua được, phải đến thương hội hàng đầu, hơn nữa còn phải đến các thương hội gần Thiên Cổ di tích!”

“Bởi vì thứ này chỉ có trong Thiên Cổ di tích!”

“Muốn mua được, có thể nói là khó càng thêm khó!”

Hạ Nhân nói: “Được rồi, sau này Cố Bạch Bình, các ngươi đến khu vực gần Thiên Cổ di tích đi dạo một vòng, tốt nhất là có thể mua được vài cây!”

“Trong thời gian ta bế quan, không xảy ra chuyện gì chứ?”

“Không có!” Trịnh Hồng Lộc lắc đầu: “Mọi thứ đều yên bình… À đúng rồi… công tử, ta kiếm được 【Thiên Hành Kiện】 rồi!”

CHƯƠNG 2202

Đả thông không gian, trở về

Hạ Nhân nhất thời không kịp phản ứng.

Đợi đến khi Trịnh Hồng Lộc lấy một miếng ngọc giản đưa tới trước mặt Hạ Nhân, hắn xem xong mới bừng tỉnh: “Thì ra là thứ này sao?”

Thiên Hành Kiện là một môn thần thông thuộc về không gian.

Sau khi người tu luyện đạt đến đỉnh phong Thần Vương cảnh, lại sở hữu thần cách không gian, có thể trực tiếp mở vòng xoáy hư không để du hành đường dài.

Trước lần bế quan trước, Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc còn từng bàn bạc chuyện này, vậy mà lúc này hắn lại quên mất.

Hạ Nhân lập tức ném ngọc giản vào Tụ Bảo Bồn, rồi ngay sau đó lấy nó ra.

Công dụng: Một loại thần thông không gian, sau khi học thành có thể giúp Thần Vương sở hữu thần cách không gian mở vòng xoáy không gian.

Hạ Nhân cười cười: “Chỉ là địa giai thượng phẩm thôi sao?”

“Đúng vậy, công tử!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Chỉ là địa giai thượng phẩm!”

“Nghe nói vào thời thượng cổ, đây là thần thông do một vị Thần Vương tu luyện đại đạo không gian sáng tạo ra, được truyền lại cho đến tận bây giờ!”

Hạ Nhân gật đầu, đại khái cũng có thể hiểu được.

Môn thần thông này sâu không lường được, những pháp môn không gian được vận dụng bên trong cũng vô cùng thâm ảo. Sau khi được Thần Vương cảnh sáng tạo ra, phẩm giai đạt đến địa giai thượng phẩm đã là rất tốt rồi.

Dĩ nhiên, nếu để Thần Hoàng hoặc Thần Đế cải tiến đôi chút, có lẽ gần như có thể đạt đến thiên giai trung phẩm hoặc hạ phẩm.

Nhưng vấn đề là, Thần Hoàng và Thần Đế nào chịu bỏ thời gian vào việc này?

Thứ nhất, Thần Hoàng và Thần Đế đều có thể tiện tay mở hư không, căn bản không cần loại thần thông có phần vô dụng này.

Thứ hai, Thần Hoàng và Thần Đế bình thường cũng không làm được. Phải là Thần Hoàng hoặc Thần Đế tu luyện đại đạo không gian mới có thể cải tạo công pháp này.

Mà Thần Đế đã tu luyện đại đạo không gian, lẽ nào lại chịu phí thời gian vào chuyện vớ vẩn này?

Vì đủ loại nguyên nhân, thần thông này vẫn luôn chỉ ở phẩm cấp trung hạ mà thôi.

“Trước đây ta từng chém giết một vị Thần Vương cảnh!” Khi nói dối, sắc mặt Hạ Nhân vẫn không đổi, tim cũng chẳng đập nhanh: “Ta từng nhìn thấy một miếng ngọc giản tương tự trong một chiếc nhẫn nào đó, nhưng Thiên Hành Kiện trong đó dường như là thiên giai cực phẩm!”

“Hả?” Trịnh Hồng Lộc nói: “Thật sao, công tử? Nó ở đâu vậy?”

Thiên Trúc và Cố Bạch Bình cũng thò đầu tới.

Hạ Nhân nói: “Quên rồi, đồ của ta quá nhiều, nhất thời e rằng không thể tìm thấy!”

“Thế này đi, các ngươi đợi ta một thời gian, ta đi tìm thử!”

“Đợi khi tìm được rồi sẽ đưa cho các ngươi!”

“À đúng rồi, trước hết đưa toàn bộ Tử Tra Tử cho ta!”

Hạ Nhân thu gom tất cả Tử Tra Tử được nuôi trồng và sản xuất trong những năm qua.

Sau đó lại tiếp tục trốn vào đạo tràng của mình.

Việc đầu tiên là ném ngọc giản Thiên Hành Kiện vào Tụ Bảo Bồn.

Một năm sau, nó được cường hóa thành cực phẩm.

Hạ Nhân lấy ngọc giản cực phẩm ra, nhưng không rời khỏi đạo tràng, mà tiếp tục ném Tử Tra Tử vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Mãi đến vài năm sau, hắn mới lại bước ra khỏi đại điện, tiện thể đưa Thiên Hành Kiện cực phẩm cho Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Thật sự là thiên giai cực phẩm sao?”

Hạ Nhân phẩy tay: “Bớt nói nhảm đi. Thiên Hành Kiện thông thường phải đợi đến tầng mười Thần Hoàng cảnh đỉnh phong mới có thể tu luyện, nhưng thứ trước mặt ngươi bây giờ là Thiên Hành Kiện cực phẩm!”

“Ta đoán hiện giờ hẳn là đã gần đủ điều kiện rồi!”

“Ngươi thử tu luyện trước đi, nếu tu thành thì lập tức báo cho ta!”

Vài trăm năm sau, Trịnh Hồng Lộc quả nhiên đã tu thành thần thông Thiên Hành Kiện.

Biển mây phía tây Tiên Phong nhuộm thành màu đỏ.

Một bóng người đỏ rực lướt qua chân trời, nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Hạ Nhân.

“Cha… lâu rồi không gặp!” Người vừa tới mỉm cười, để lộ hai hàm răng đều tăm tắp như ngọc trai kết thành.

Hạ Nhân gật đầu, nói: “Thần khí thất phẩm lần trước cha đưa con, dùng thế nào rồi?”

Thương Hi Hồng nói: “Cũng không tệ. Cha xuất quan rồi sao? Cha đã đạt đến tầng bảy Thần Quân cảnh rồi à?”

Hạ Nhân nói: “Lần này gọi con tới là muốn hỏi con một chuyện!”

“Ta sắp trở về Hạ gia, con có muốn về xem thử không?”

Thương Hi Hồng khựng lại một thoáng, nói: “Hạ gia à... Ừm... thôi, con không về đâu. Cha thay con hỏi thăm mẫu thân nhé!”

Thương Hi Hồng chẳng qua chỉ là đứa trẻ được sinh ra nhờ mượn bụng người khác. Trên danh nghĩa, nàng là con gái của Ôn Bất Vãn, nhưng trên thực tế, giữa hai người không có tình cảm mẫu tử gì.

Dĩ nhiên, tình cảnh giữa nàng và Hạ Nhân cũng gần như vậy.

“Được!” Hạ Nhân nói: “Con cứ chăm chỉ tu luyện đi, ta đi đây!”

Nói xong, hắn hất cằm về phía Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc phất tay, thần lực và đạo pháp trong cơ thể nàng ầm ầm tuôn ra. Sức mạnh mênh mông gia trì lên hư không, chớp mắt đã mở ra một vòng xoáy hư không.

“Công tử, xin hãy nhanh lên!” Cơ thể Trịnh Hồng Lộc có phần suy yếu, sắc mặt trắng bệch, không còn chút huyết sắc nào.

Mặc dù nàng đã tu luyện Thiên Hành Kiện thiên giai cực phẩm, có thể miễn cưỡng mở hư không ở tầng tám Thần Vương cảnh, nhưng tiêu hao quá lớn.

Hạ Nhân dẫn theo Thiên Trúc, Cố Bạch Bình và những người khác lập tức bước vào trong, sau đó Trịnh Hồng Lộc cũng tiến vào vòng xoáy.

Sau vài nhịp thở, vòng xoáy khẽ chấn động rồi lập tức biến mất không còn dấu vết.

“Hu hu hu…” Bên cạnh Thương Hi Hồng, Đào Yêu Yêu khóc nức nở, đau lòng không thôi.

Thương Hi Hồng đi đến bên cạnh nàng, vỗ vai nàng nói: “Đừng khóc nữa, sau này đâu phải không gặp được nữa!”

“Hu hu hu…” Nghe nàng nói vậy, Đào Yêu Yêu càng khóc dữ dội hơn.

“Rốt cuộc là chuyện gì vậy?” Thương Hi Hồng hỏi.

Đào Yêu Yêu vừa khóc vừa nói: “Không gặp được nữa rồi… Hu hu hu… chàng ấy đi rồi… tất cả mọi người đều bị đưa đi… ngay cả hồ lô da xanh và căn cứ nuôi trồng cũng mang theo, vừa nhìn đã biết là sẽ không trở lại nữa…”

Thần quốc Tuyền Cơ, núi Phù Dư bên ngoài thành Tuyền Cơ!

Một vòng xoáy không gian nhỏ lập tức được mở ra.

Sau đó, bốn người Hạ Nhân từ bên trong nhảy ra.

Một nhịp thở sau, vòng xoáy lại được pháp tắc đại đạo giữa đất trời san phẳng.

“Thế nào rồi?” Hạ Nhân quan tâm nhìn Trịnh Hồng Lộc.

Sắc mặt Trịnh Hồng Lộc trắng bệch. Nàng cố nặn ra một nụ cười, nói: “Không sao đâu công tử, chỉ là tiêu hao quá lớn... Hiện giờ ta có thể liên tục mở không gian hai lần, nhiều hơn thì không được. Phải khôi phục một thời gian mới có thể mở lần thứ ba!”

Hạ Nhân gật đầu: “Ta biết rồi!”

Như vậy, trong lòng Hạ Nhân đã có tính toán: thần thông hiện tại của Trịnh Hồng Lộc dùng để đi đường thì không thành vấn đề. Bất kể đến nơi nào trong thần giới, cũng có thể trực tiếp mở thông đạo không gian.

Nhưng nếu muốn dùng nó để tránh sự truy sát của người khác thì không được.

Dù sao cũng chỉ có thể duy trì hai lần, đối phương men theo dao động và dấu vết không gian là có thể đuổi tới.

“Vù vù vù...” Hạ Nhân lấy Chuông Chí Đạo ra: “Ba người các ngươi, tạm thời vào trong Chuông Chí Đạo của ta đi!”

“Vâng!” Ba người tiến vào không gian Hồng Mông bên trong Chuông Chí Đạo.

Hạ Nhân thu Chuông Chí Đạo lại, một mình đáp xuống Hạ gia.

Từ lần trước hắn rời đi đến nay, bất tri bất giác đã hơn hai trăm nguyên niên trôi qua.

Cũng không biết trong nhà hiện giờ thế nào rồi.

“Công tử... ngài trở về rồi?” Hạ Nhân vừa đáp xuống trước sơn môn, lão Điêu trông coi gia môn đã dụi dụi mắt, cứ như sợ mình nhìn nhầm. Ông chạy nhanh tới hỏi: “Thật sự là công tử ngài sao!”

Hạ Nhân cười cười: “Đúng vậy, lão Điêu. Hơn hai trăm nguyên niên ta rời đi, gia tộc không xảy ra chuyện gì chứ?”

“Không!” Lão Điêu lắc đầu: “Mọi việc trong nhà đều thuận lợi, tốt đẹp cả!”

“Gia chủ Tô phu nhân vừa mới đột phá đến Thần Vương cảnh cách đây không lâu!”

“Hả?” Hạ Nhân hơi kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại, Tô Chân Chân tu luyện đại đạo hương hỏa, hắn cũng bình thản trở lại.

Thứ gọi là sức mạnh tín ngưỡng, chỉ cần hương hỏa đủ đầy thì tốc độ đột phá sẽ rất nhanh. Đặc biệt là một gia chủ như Tô Chân Chân, một mình nàng có thể hấp thu ba phần hương hỏa lực của gia tộc, đột phá đến Thần Vương cảnh cũng chẳng có gì lạ.

Tuy nhiên, sau Thần Vương cảnh, muốn tiếp tục đột phá sẽ khó khăn hơn nhiều.